

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **J. M.**, proti žalovaným: **1) Vězeňská služba České republiky, Vazební věznice Hradec Králové**, se sídlem Hradební 860/7, Hradec Králové, **2) Vězeňská služba České republiky**, se sídlem Soudní 1672/1, Praha 4, ve věci ochrany před nezákonným zásahem žalovaných, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 19. 5. 2020, č. j. 31 A 42/2019 – 38,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení usnesení Krajského soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“) ze dne 19. 5. 2020, č. j. 31 A 42/2019 – 38, jímž byla pro neodstranitelný nedostatek podmínek řízení odmítnuta jeho žaloba na ochranu před nezákonným zásahem žalovaných. V žalobě stěžovatel uvedl, že vykonává trest odnětí svobody ve V., odkud je pravidelně eskortován k soudním jednáním konaným buď před Okresním soudem v Jičíně, nebo před krajským soudem. Nezákonný zásah spatřuje v tom, že mu během těchto jednání nejsou snímána pouta. Stalo se tak již při jednáních konaných ve dnech 15. 5. 2019 a 4. 9. 2019, stejné opatření bude zřejmě přijato i při dalších jednáních. Jedná se o nepřiměřený zásah do jeho osobní integrity, svobody a důstojnosti.

[2] Stěžovatel spolu s podáním kasační stížnosti navrhl, aby mu byl ustanoven zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti a dále též požádal o osvobození od soudních poplatků.

[3] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 25. 6. 2020, č. j. 3 As 178/2020 – 24, zamítl návrh žalobce na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti (výrok I.) a vyzval jej, aby ve lhůtě do 15 dnů od doručení tohoto usnesení předložil plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti (výrok II.). V odůvodnění tohoto usnesení Nejvyšší správní soud vysvětlil, že stěžovatel již v žalobě spatřoval nezákonný

zásah v postupu žalovaných, kteří mu při soudních jednáních, jež se ho týkají, nesnímají pouta, a zasahují tím do jeho práv. Tento postup však není přičitatelný žalovaným, ale soudu (respektive předsedovi senátu či samosoudci), před kterým dané jednání probíhá. Předseda senátu či samosoudce, který jednání řídí, v tomto směru nevystupuje jako orgán rozhodující o právech a povinnostech fyzických osob v oblasti veřejné správy [srovnej § 4 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)], ale úkon, kterým u účastníka nařizuje ponechání donucovacích prostředků (zde pout), spadá do výkonu soudnictví. Nemůže se tedy pojmově jednat o nezákonný zásah správního orgánu ve smyslu legislativní zkratky zavedené v § 82 s. ř. s. Vzhledem k tomu, že již ze samotného obsahu žaloby jednoznačně plyne, že stěžovatel brojí proti postupu žalovaných, který pojmově, a to zjevně a nepochybně, nemůže být zásahem podle § 82 s. ř. s., nemůže být úspěšný s žalobou ani s kasační stížností ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s. Stěžovatel tedy nesplňuje předpoklady pro ustanovení zástupce podle § 35 odst. 10 s. ř. s.

[4] Pro úplnost lze dodat, že kasační soud pro nadbytečnost samostatně nerozhodoval o žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků, neboť stěžovatel byl v řízení před krajským soudem osvobozen od soudních poplatků v plném rozsahu, přičemž toto osvobození se vztahuje i na řízení o kasační stížnosti (srov. § 36 odst. 3, věta poslední s. ř. s.).

[5] Nejvyšší správní soud stěžovatele poučil, že pokud nevyhoví výzvě uvedené ve výroku II. usnesení č. j. 3 As 178/2020 – 24, odmítne jeho kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona. Předmětné usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 8. 7. 2020, patnáctidenní lhůta ke splnění výzvy tak uplynula dne 23. 7. 2020. Stěžovatel na výzvu soudu do dnešního dne nereagoval.

[6] Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. *stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.*

[7] Vzhledem ke skutečnosti, že stěžovatel navzdory řádnému poučení ve stanovené lhůtě nepředložil Nejvyššímu správnímu soudu plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že nesplnil povinnost stanovenou v § 105 odst. 2 s. ř. s. Nedostatek zastoupení stěžovatele brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se přitom o nedostatek podmínek řízení, který nebyl přes výzvu soudu odstraněn.

[8] Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s.

[9] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití § 60 odst. 3, věty první s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. srpna 2020

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu